

Sygn. akt IV U 450/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Beata Bury</i>
Protokolant:	<i>Magdalena Zajac</i>

po rozpoznaniu w dniu **2 grudnia 2015r. w Rzeszowie**

sprawy z wniosku **W. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek odwołania **W. W.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia (...)r. znak (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 13 lipca 2015 r. znak (...) - (...) w ten sposób, że ustala, iż w wyniku wypadku przy pracy z dnia 5 maja 2015r. wnioskodawca W. W. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1% (jeden procent) i z tego tytułu przyznaje wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej powyższemu uszczerbkowi.

Sygn. akt IV U 450/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 grudnia 2015 r.

Decyzją z dnia (...)r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. nr 167, poz. 1322) odmówił wnioskodawcy W. W. prawa do jednorazowego odszkodowania. Na uzasadnienie swojego stanowiska podał, że orzeczeniem z 9 lipca 2015 r. Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u wnioskodawcy żadnego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem z 5 maja 2015 r.

W dniu 5 sierpnia 2015 r. W. W. wniósł odwołanie od w/w decyzji, zaskarżając ją w całości i wnosząc o przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania. Wskazał, że decyzja ta jest dla niego krzywdząca.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 KPC, argumentując jak w zaskarżonej decyzji. Nadmieniał przy tym, iż lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 18 czerwca 2015 r. ustalił 1% stałego uszczerbku na zdrowiu wg pozycji 169 Tabeli. Dalej organ rentowy wskazał, że komisja lekarska ZUS, na skutek zgłoszonego zarzutu wadliwości, orzeczeniem z dnia 9 lipca 2015 r., nie stwierdziła u wnioskodawcy żadnego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem. Podał, że powyższe orzeczenie stanowiło podstawę zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. W. w dniu 5 maja 2015 r. był zatrudniony w Szkole Podstawowej im. S. K. w Z. na stanowisku nauczyciela wychowania fizycznego. Z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu.

W w/w dniu wnioskodawca przebywał na szkolnej wycieczce w W.. Podczas wchodzenia do kabiny prysznicowej, poślizgnął się, a ratując przed upadkiem – niefortunnie uderzył podudziem lewej nogi o drzwi kabiny. Na skutek uderzenia doznał stłuczenia i rozcięcia golenia lewej nogi. W. W. samodzielnie zaopatrzył zranienie, a do lekarza udał się po powrocie z wycieczki, kiedy ból się nasilił. Wnioskodawca podlegał leczeniu w poradni chirurgicznej, które zakończono 19 maja 2015 r.

dowód: akta zasiłkowe wnioskodawcy, dokumentacja medyczna wnioskodawcy

W dniu 29 maja 2015 r. wnioskodawca złożył do organu rentowego wniosek o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Do wniosku dołączył protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, w którym pracodawca uznał zaistniałe zdarzenie za wypadek przy pracy. Organ rentowy na posiedzeniu kolegialnym w dniu 29 maja 2015 r. stwierdził, że pracodawca dokonał prawidłowej kwalifikacji zdarzenia oraz że zachodzi brak okoliczności z art. 21 ustawy wypadkowej. W takiej sytuacji wnioskodawca został skierowany na badanie lekarskie w celu określenia procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Orzeczeniem z dnia 18 czerwca 2015 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził u wnioskodawcy pourazowe zaburzenia funkcji organizmu i w oparciu o pozycję nr 169 Tabeli, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu (Dz.U. z 2013 r. poz. 954) ustalił 1% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 5 maja 2015 r. (10 cm blizna przebarwiona przedniej części podudzia lewego).

Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika O/ZUS w R. podniósł zarzut wadliwości powyższego orzeczenia. W takiej sytuacji sprawa została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS. W orzeczeniu wydanym w dniu 9 lipca 2015 r. Komisja ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu.

Na tej podstawie organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

dowód: akta zasiłkowe wnioskodawcy

W czasie badania ortopedycznego u wnioskodawcy przebyte zagojone uszkodzenie, naderwanie mięśnia brzuchatego łydki prawej.

Powyższe powoduje długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 1% na podstawie poz. 160 Tabeli.

dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii - k. 9-10

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów, którym dał w pełni wiarę i obdarzył mocą dowodową.

Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii jako rzetelnej, fachowej, opartej na wiedzy medycznej i doświadczeniu zawodowym. Opinia zawiera logiczne i jednoznaczne wnioski.

W pełni odpowiada stanowi faktycznemu oraz obowiązującym przepisom i wskazuje zarówno okoliczności które stanowiły podstawę do oceny uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy, jak i przyjętą wysokość tego uszczerbku. Ponadto żadna ze stron nie wniosła zarzutów do przedmiotowej opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. nr 167, poz. 1322), ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Wysokość powyższego odszkodowania wg art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że wnioskodawca W. W. uległ w dniu 5 maja 2015 r. wypadkowi przy pracy. Sporne było natomiast istnienie i wysokość doznanego przez niego, w następstwie wypadku, uszczerbku na zdrowiu. W ocenie biegłego uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy będący następstwem wypadku przy pracy wynosi 1% i jest to uszczerbek długotrwały, tj. rokujący poprawę w świetle wskazań wiedzy medycznej.

Biegły z zakresu ortopedii określił uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy biorąc za podstawę poz. 160 Tabeli. Pozycja ta określa wysokość uszczerbku na zdrowiu spowodowanego uszkodzeniem tkanek miękkich podudzia, uszkodzeniem ścięgna A. i innych ścięgien – zależnie od rozległości uszkodzenia, zaburzeń czynnościowych i zniekształceń stopy w wysokości 5-20%. Nie odzwierciedla ona jednak w pełni schorzenia, które stanowiło następstwo wypadku przy pracy w dniu 5 maja 2015 r. Zgodnie z § 8 ust. 3 w/w rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu (Dz.U. z 2013 r., poz. 954), jeżeli w ocenie procentowej brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku, lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji oceny procentowej.

Analiza działu M Tabeli, stanowiącej załącznik do w/w rozporządzenia, który odnosi się do uszkodzeń kończyny dolnej, pozwala na stwierdzenie, że dział ten nie zawiera pozycji w pełni odzwierciedlającej schorzenie, które zostało stwierdzone u wnioskodawcy. Dlatego też dla określenia wysokości uszczerbku należy uwzględnić poz. 160 Tabeli. Przewidywana w niej wysokość uszczerbku została określona widełkowo i możliwe jest dostosowanie jej do uszczerbku doznanego przez wnioskodawcę. Oznacza to, że wobec stwierdzenia u wnioskodawcy przebytego zagojonego uszkodzenia, naderwania mięśnia brzuchatego łydki, określenie uszczerbku w wysokości 5% (minimalnej) i tak byłoby za wysokie, a stwierdzenie jego braku – krzywdzące i nie odzwierciedlające stanu zdrowia wnioskodawcy. Dlatego też zasadne jest określenie uszczerbku w wysokości 1% przy założeniu, że jest to uszczerbek długotrwały. Uraz nie może zostać zakwalifikowany wg pozycji 169 Tabeli, jak wynika to z orzeczenia lekarza orzecznika, albowiem dotyczy ona uszkodzenia stopy, nie podudzia.

Z powyższych względów, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 KPC, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej 1% długotrwałemu uszczerbkowi na zdrowiu.